

kapitola jedna

SpongeBob sípal, nohy se mu podlamovaly a ruce třásly pod tíhou obrovského balíku krmení pro šneky, který nesl Garymu.

„Nazdárek, SpongeBobe!“ zavolal na něj Patrik, který zrovna postával před svým domečkem z kamene.

„Ahoj Patriku,“ zafuněl SpongeBob.

„Co to neseš?“ ptal se Patrik opatrně.

„To je pytel krmení pro šneky, nesu to Garymu,“ hekal SpongeBob.

Patrik se zazubil a opřel se o stěnu domku. „A jak se Gary má?“ chtěl vědět a začal se těšit na milé a dlouhé povídání.

SpongeBob si však byl jistý, že se mu za chvíli obě ruce utrhnou. „Má se dobře,“ zachrčel. „Ech, Patriku, můžeme to nechat na jindy? To šnečí žrádlo je strašně těžké!“ Začal mu docházet dech.

„Ach, jistě,“ ujistil ho Patrik a poklepal na kámen. „Chtěl jsem ti ale něco říct, je to důležité.“ Patrik se poškrábal na hlavě a usilovně pátral v paměti. „Ano, už si vzpomínám!“

Když se ale podíval na cestu, byla prázdná. „Jejda, s kým jsem to tu mluvil?“ nechápal.

SpongeBob pustil těžký pytel se šnečím žrádlem

u dveří a snažil se popadnout dech. Pak si všiml vzkazu, který mu někdo nechal viset na klice.

Přečetl si ho, zatímco vcházel dovnitř: „Vážená paní / vážený pane, je nám líto, že jsme Vás nezastihli. Budeme se snažit Váš balíček doručit hned, jak to bude možné.“ Jakmile SpongeBob dočetl, zazvonil zvonek. Balík je tu!

Otevřel dveře a uviděl před nimi ležet krabici zabalenu v hnědém papíru

a ovázanou provázkem. SpongeBob byl tak nadšený, že úplně zapomněl na Garyho žrádlo a spěchal dovnitř, aby se podíval do krabice.

„Tak copak to tu máme?“ těšil se SpongeBob, když roztrhal balicí papír. „Moje originální odpalovací sada Mořský mužík a Vilejš! Jupí! Paráda!“ Zaťal pěst, vzal si do ruky raketu a vystřelil červeným míčkem. Míček se odrazil na gumovém provázku přesně na opačnou stranu a doletěl SpongeBobovi přímo mezi oči.

Z krabice vyletělo několik papírů, které postupně dopadaly na zem kolem SpongeBoba. Vzal jeden z nich do ruky a četl: „Já, Špinavá Bublina, vyzývám tě na souboj! Musíš trefit míček přesně 29 998 559 671 349krát bez přestávky.“

SpongeBob poklekl a podíval se do stropu. „Špinavá Bublino, ať už si plaveš kdekoli, přijímám tvoji výzvu!“

Odhodlán dosáhnout vítězství, SpongeBob znovu vystřelil pálkou gumový míček. Ten se opět vrátil zpátky a trefil ho na stejné místo.

„U všech vilejšů!“ Zkusil to ještě několikrát, ale míček pokaždé skončil mezi

jeho očima. „U všech hlavonožců!“ zlobil se SpongeBob.

Mezitím se Gary probudil z dopoledního spánku a měl hlad. Podíval se do své misky a našel v ní jen mouchu, pár drobků a pavučinu!

Sledoval, jak moucha vylétá ven. Vydal se za SpongeBobem, který se ještě pořád pokoušel vystřelit míček bez toho, aniž by jej následně udeřil do čela.

„Mňau!“ zavyl Gary hladově.

„Co to bylo?“ SpongeBob se rozhlížel kolem sebe. Nic neviděl, pokrčil rameny a chystal se

ponořit do své pinkací činnosti, když v tom uslyšel ještě hlasitější zamňoukání.

„Ach, Gary!“ konečně uviděl svého mazlíčka. „Ten podivný zvuk vyšel z tebe!“ Otočil se zpět k pálce a míčku. „Promiň, ale teď si s tebou hrát nemůžu. Mořský mužík mě volá.“

Těsně předtím, než se SpongeBob konečně trefil do míčku, který se blížil k jeho tváři, Gary mňoukl do třetice. SpongeBob ztratil pozornost a míček jej okamžitě zasáhl.

„Gary, no tak!“ prosil SpongeBob úpěnlivě. „Snažím se porazit Špinavou Bublinu!“

Ukázal na červený balónek, ale Gary se tvrději přilepil na pátku a mňoukl ještě jednou.

SpongeBob Garyho otráveně setřásl na zem. Poté se pustil do zdolávání překážek narafičených Špinavou Bublinou. O několik vteřin později dostal další ránu mezi oči. Gary vyskočil přímo na SpongeBobův obličej a přísál se k němu. „ÁÁÁÁÁÁÁÁ! ÁÁÁÁ! ÁÁÁÁÁÁÁÁ!“ řval SpongeBob, zatímco zápasil se svým hlemýžděm a snažil se ho odlepit. „Gary! Víš, že NESNÁŠÍM, když tohle děláš! Teď JDI PRYČ a nech svého páníčka dělat něco hodně důležitého!“

Gary to nakonec vzdal. Svezl se zpátky ke své misce, stáhl hlavu do ulity a tiše seděl. Poté, co uběhlo několik dní a on byl ještě pořád hladový a opuštěný, rozhodl se, že je načase vyrazit a najít si nový domov. Na bambusovou tyčku si uvázal puntíkový šátek, sbalil si do něj své věci a opustil ananas, který dlouho býval jeho domovem. Nasedl do prvního autobusu a smutně se díval z okénka na vzdalující se krajinu.

